

“Jo no vull aquesta Unió Europea soviètica”

En aquesta entrevista de ‘Der Spiegel’, la dirigent del partit populista de dretes, Marine Le Pen, ens parla sobre la victòria del seu partit, el Front Nacional, a les eleccions europees; sobre la preponderància alemanya a la UE i sobre la seva admiració pel president rus, Vladímir Putin.

Senyora Le Pen, havent guanyat un 25% dels vots dels francesos, el Front Nacional és un dels més grans beneficiats de les eleccions europees d'aquest darrer 25 de maig. Com ha pogut passar una cosa així?

—Els francesos volen tornar a recuperar el control del seu país. Volen marcar el camí que ha de prendre la seva economia i les polítiques d'immigració. Volen que les seves lleis tinguin més pes que les de la UE. Els francesos han entès que la Unió Europea no és la utopia que els havien venut, que s'ha distanciat considerablement de les maneres democràtiques.

—Abans de les eleccions es deia que l'establiment de dos candidats líders per als dos grups majoritaris —Jean-Claude Juncker per al centre-dreta i Martin Schulz per al centre-esquerra— enfortiria la democràcia de la Unió.

—Això és completament fals. Tots sabem que el Parlament no tindrà l'última paraula sobre qui presidirà la Comissió Europea.

—Voleu destruir Europa?

—Vull destruir la Unió Europea, no Europa! Crec fermament en una Europa d'Estats nació. Crec en Airbus i Ariane, en una Europa basada en la cooperació. Però no vull pas aquesta Unió Europea soviètica.

—La UE és un gran projecte de pau. Ha ajudat a assegurar-la-hi durant 70 anys.

—Europa és guerra, guerra econòmica, és l'augment d'hostilitat entre països. Els alemanys són titllats de cruels, els grecs de corruptes, els francesos de ganduls. La senyora Merkel ja no pot viatjar enlloc d'Europa sense anar voltada de centenars de policies. Això no és pas germandat.

—I ara vós teniu la intenció d'anar a Brussel·les només per combatre el sistema.

—I per què no? La UE és nociva, és un monstre antidemocràtic. Vull evitar que creixi, que continuï respirant, que ho arrabassi tot amb les seves urpes, que els seus tentacles s'estenguin a tots els àmbits de la nostra legislació. Al llarg de la nostra gloriosa història, milers de persones han mort per assegurar que el nostre país continués essent lliure. Avui dia, estem permetent que ens robin el nostre dret a l'autodeterminació.

—Encara així, vós no heu guanyat les eleccions per com és la UE, sinó perquè els francesos estan enfurismats per la situació econòmica i amb el president Hollande. Li n'heu donat les gràcies?

—No. Llavors hauria de trucar també a Nicolas Sarkozy. França està com està perquè Unió per un Moviment Popular [el partit conservador

de Sarkozy] i el Partit Socialista [el d'Hollande] han signat els tractats de la Unió. Aquests tractats afavoreixen els interessos alemanys, però no defensen els dels francesos.

—Té Alemanya la culpa de la misèria de França?

—Sempre que sento algú que expressi sentiments antialemanys, responc: “No pots culpar Alemanya per defensar els seus interessos”. No puc culpar Merkel per dir que vol un euro fort. La culpa la tenen els nostres propis dirigents, que no estan defensant els nostres interessos. Aquest euro més fort està arruïnant la nostra economia.

—Per què dieu que l'euro només ajuda Alemanya?

—Per una raó molt simple: va ser creat per Alemanya per a Alemanya.

—No fou François Mitterrand qui volia l'euro per contenir Alemanya? De fet, va ser difícil per als alemanys abandonar el seu estimat marc.

—Aquesta és una altra història. Mitterrand volia forçar la integració amb l'euro. Però des d'un punt de vista econòmic, l'euro és alemany. Si tornéssim a les nostres antigues monedes nacionals, el marc alemany seria l'únic que incrementaria el seu valor, cosa que seria un desavantatge econòmic per a Alemanya. Ben al contrari, la nostra moneda es devaluaria i això alleujaria la situació econòmica que estem vivint.

“Vull destruir la Unió Europea, no pas Europa. La UE és nociva, és un monstre antidemocràtic. Vull evitar que creixi”

— Per dir-ho d'una altra manera, els vots euroescèptics són vots contra Alemanya?

—No hi ha cap dubte que el model pel qual advoquem és menys beneficiós per a ells que l'actual. Alemanya

s'ha convertit en el cor econòmic d'Europa perquè els nostres dirigents són febles. Però els alemanys no han d'oblidar que el cor polític d'Europa és França. El que passa ara a França són només els prolegòmens del que passarà a la resta d'Europa els anys vinents: la tornada massiva a l'Estat nacional que ells volien passar per alt.

—**Veieu Àngela Merkel com una enemiga?**

—Respecte els polítics que defensen els interessos dels seus països. Les seves polítiques són positives per a Alemanya, però, malauradament, són nocives per a la resta de països. El meu consell és: “Vagi amb cura, senyora Merkel. Si no veu el sofriment que s'ha imposat als ciutadans de la resta d'Europa, Alemanya es guanyarà el seu odi per a si mateixa”. Merkel creu que es poden imposar polítiques en altres països en contra de la seva voluntat. Ella no faria mai una cosa així a Alemanya, on els resultats electorals es respecten rigorosament, però sí que vol imposar-les a la resta de països. Tot això conduirà a l'explosió de la UE.

—**De debò voleu que França abandoni l'euro?**

—Ho he anat repetint des de les eleccions presidencials. És un assumpte complicat i he assumit un gran risc. Sóc conscient que les classes polítiques han estès la por entre l'electorat: sense l'euro, el sol no lluirà ja mai més, els rius deixaran de córrer, entrarem en una era de gel...

—**El final de l'euro de segur que ens porta a un desastre econòmic.**

—No ho crec pas. Seria una oportunitat inimaginable. Si no abandonem l'euro, explotarà pel seu compte. O bé hi haurà una revolta popular perquè la gent ja estarà farta que els sagnin, o bé els alemanys diran: “Ja n'hi ha prou, no podem pagar més pels pobres”.

—**Ara dureu 24 eurodiputats a Brussel·les...**

—... com el quart grup parlamentari més gran, després dels cristianodemòcrates alemanys, el partit democràtic italià i els socialdemòcrates alemanys.

—**Però, per presentar un grup necessiteu representants de set pa-**

isos diferents. És clar que ja compteu amb el suport del populista de dretes Geert Wilders, dels Països Baixos, del FPÖ austríac, la Lliga Nord italiana i amb Vlaams Belang, de Bèlgica... però encara no teniu prou suport.

—Sóc optimista. Crec que aviat podrem formar un grup parlamentari, ja tinc diverses reunions a l'agenda.

—El Partit per la Independència del Regne Unit (UKIP), tot i ser euroescèptic, ha rebutjat col·laborar amb vós. El líder del partit, Nigel Farage, ha expressat que el Front Nacional és antisemita.

—I David Cameron diu que els membres de l'UKIP estan bojos i són racistes. Crec que és positiu que l'UKIP sigui tan fort com nosaltres. Però ja tenen el seu propi grup parlamentari i clar, ens veuen com una amenaça. I a més, aquestes acusacions tan insultants...

—Us agradaria treballar amb l'UKIP?

—Seria una possibilitat, tenim la mateixa visió d'Europa.

—Vós i els vostres aliats esteu en contra de la Unió Europea. Però, per exemple, què teniu en comú, a part d'això, amb Geert Wilders?

—Això ja és un punt en comú suficient!

—Ell està a favor del dret al matrimoni homosexual, però vós hi esteu en contra.

—I a mi això per què m'ha d'importar? Per a mi, la lluita per la sobirania de les nacions és suficient. Cadascú ha de poder decidir tenint en compte els seus valors i la història dins del marc d'una civilització europea a la qual tots pertanyem.

—Heu descartat la possibilitat de cooperar amb els extremistes grecs d'Alba Daurada o amb els neonazis alemanys de l'NPD. Què opineu d'una col·laboració amb els euroescèptics alemanys de l'AfD (Alternativa per a Alemanya)?

—Primer hauran de mostrar interès en una tal col·laboració. Certament tenim punts de vista en comú, però no són un partit per al poble, sinó un partit per a les elits amb una estructura diferent de la nostra.

—Creieu que França està patint una mena de depressió?

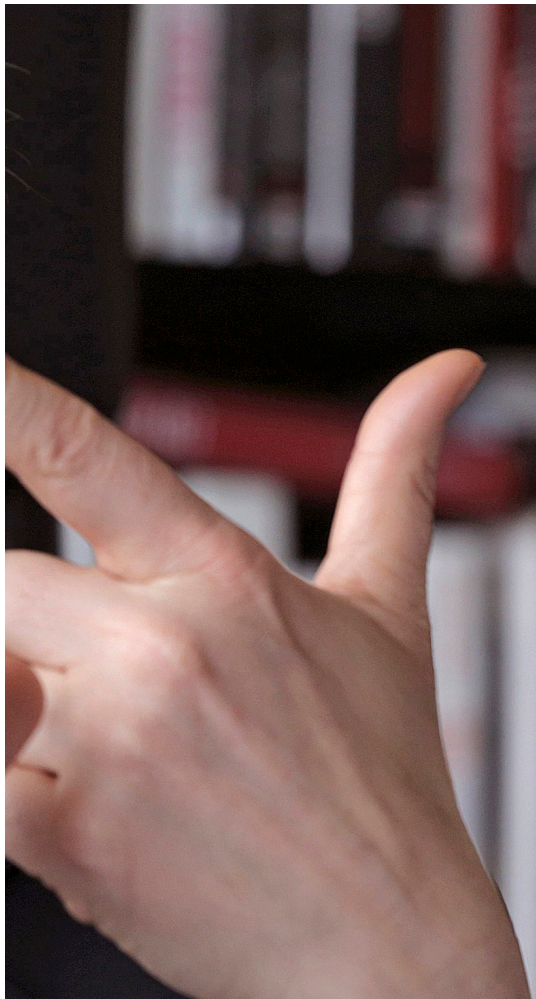

Per a Marine Le Pen (en la foto de dalt), Nicolas Sarkozy (en la foto, amb Carla Bruni), ja està acabat com a candidat.

—D'alguna manera, sí. Abans érem un dels països més rics del món i ara anem cap a una recessió. L'austeritat que se li ha imposat a la ciutadania no

funciona. La gent no permetrà que els ofeguïn sense revoltar-se.

—Encara així, el deute sobirà francès és enorme.

—El deute francès continuarà així d'elevat. Com més austeritat, més pateix el creixement, més baixos són els ingressos per impostos dels Govern i més alt el dèficit pressupostari. A més, el Govern ha retallat en partides que eren útils en comptes de retallar en les partides més sagnants. Les retallades han d'anar dirigides al nostre sistema sobreprotector de prestacions socials, que garanteix als immigrants la mateixa protecció social que a la resta de ciutadans francesos. I, a sobre, els fraus a l'assistència social o les contribucions amb la UE, que augmenten cada any.

—Aleshores, el Front Nacional vol que França torni als anys 1960: un Estat proteccionista que controli l'economia, un cap d'Estat autòritari i menys immigració?

—És innegable que llavors els francesos estaven en una situació molt millor que l'actual. No estic mirant enre-re, però de llavors ençà, no tindriem per què haver experimentat la fi del

progrés social. No té sentit que hàgim acollit més de 10 milions d'estrangers durant un període de 30 anys.

—De veritat creieu que França pot donar l'esquena al món?

—No estic parlant d'autarquia. No estic boja. Necessitem un proteccionisme intel·ligent. Necessitem tornar a exercir drets duaners, però no per a aquells països que tinguin el mateix nivell de seguretat social que nosaltres. Això és competència justa. El problema ve quan s'obren les fronteres de bat a bat, i es permet que s'imposi la llei de la jungla: com més esclaus contracta una companyia, que tracta com animals i els paga una misèria, sense mirar per les lleis mediambientals, més beneficis obté.

—És el lliure comerç realment tan dolent?

—El comerç sempre ha existit, però abans defensàvem els nostres interessos estratègics. Podeu imaginar que els Estats Units permetessin que Alstom (gegant del sector de l'enginyeria francesa) comprés General Electric? No ho crec. Seguint la mateixa lògica, no vull que l'Alemanya Siemens compri Alstom. Vull que Alstom continuï essent francesa. Aquest aspecte és estratègicament vital per a la independència del meu país.

—Però Alstom té problemes molt greus.

—Es podria nacionalitzar l'empresa, encara que fos de manera temporal, per tal que pogués establir-se.

—Quan va prendre el relleu del Front Nacional a l'any 2011, moment en el qual el partit estava en una situació terrible després de l'època del vostre pare, creieu que podria convertir-se en la més gran força política de França?

—Per descomptat. Si no, no ho hauria fet. Si no hagués tingut la convicció que teníem una oportunitat d'arribar al poder, m'hauria quedat a casa criant els tres fills que tinc i fent jardineria.

—Des que us va posar al capdavant del partit, heu tractat de rentar la imatge del Front Nacional. Creieu que ho heu aconseguit amb aquests resultats electorals?

—Entre la ciutadania, amb tota certesa. Però l'elit, és clar, continua defensant-se. Però se'ns tracta com a la

“Si se'm descriu com d'extrema dreta i d'extrema esquerra alhora, no van gaire errats”

resta dels partits? No, ni la premsa, ni la classe política.

—Quina es la verdadera cara del Front Nacional? D'un costat, teniu el vostre jove diputat que s'autodeclara gaullista, Florian Philippot. De l'altre, el vostre pare, qui recentment declarava que el “Senyor Ebola” podria resoldre l'explosió demogràfica en tres mesos.

—No va dir “podria”. Aquesta frase no expressava el seu desig, sinó una preocupació. Com sabeu, descrivia el gaullisme com si fos “la gentada al metro en hora punta”. Allí és on podeu trobar Jean-Marie Le Pen i Florian Philippot, homes preparats, líders d'empreses i servidors civils. Volem representar a tots els francesos amb idees que no siguin ni de dretes ni d'esqueres: patriotisme, defensa de la nostra identitat i la sobirania dels ciutadans. Si a una persona com jo se la descriu dient que és d'extrema dreta i d'extrema esquerra al mateix temps, no van gaire errats.

—El Front Nacional és un partit que va en contra de la immigració. Les enquestes mostren que la immigració és una de les preocupacions més importants entre els electors.

—Sí, estem a favor de posar fi a la immigració.

—A què és deguda aquesta xenofòbia?

—Xenofòbia és l'odi als estrangers. Jo no odio ningú.

—Actualment, Alemanya té una taxa d'immigració molt més eleva-

“Estem per la fi de la immigració. Però la xenofòbia és odi a l'estranger i jo no odio ningú”

“Volem representar a tots els francesos amb idees que no són ni d’esquerra ni de dreta”. A la dreta, dalt, Bernd Lucke, d’Alternativa per a Alemanya

da que la francesa. Tot i així, no hi ha un partit com el vostre.

—A França tenim milions de persones desocupades i no podem mantenir tanta immigració. On se suposa que hem de viure? No és viable.

—És el vostre èxit el resultat del fracàs de l’elit? La política socialista Samia Ghali declarava que els francesos volien que algú parlés directament als seus cors, i que, malauradament, vosaltres fóreu els únics que ho va fer.

—La nostra classe política ja no té conviccions. Només pots transmetre les creences que de veritat mantens. Ja no creuen en França, tenen una visió postnacional del món. Jo en dic *francescèptics*. Aquesta és la raó per la qual la democràcia s’està ensorrant a França.

“La nostra classe política ja no té conviccions. No creuen en França. Tenen una visió postnacional del món”

—El primer ministre, Manuel Valls, encara manté les seves conviccions. Simplement, no són les mateixes que les vostres.

—No ho crec. És un home sense cap convicció, igual que Nicolas Sarkozy. Són persones que dirien qualsevol cosa només per poder tirar endavant amb les seves carreres.

—Potser dieu això perquè Valls, qui fou ministre d’Interior abans de convertir-se en el primer ministre, és l’únic membre del Govern que encara és popular entre els vostres votants.

—Valls és popular perquè la resta de membres del Govern són impopulars. Els ministres d’Interior gaudeixen de més popularitat perquè els ciutadans creuen que el seu deure és ocupar-se de la seva seguretat, fins i tot quan són persones de paraules grandiloqüents i accions febles.

—Creieu que arribareu a la segona volta en les presidencials del 2017?

—Crec que és una hipòtesi molt factible. Tothom l’accepta avui dia. Si us fixeu en els resultats de les enquestes, podreu veure com tenim tants votants

i baix, Nigel Farage, d'UKIP.

potencials entre abstencionistes com entre votants. Com ja he dit, estic molt convençuda que arribarem al poder en aquesta dècada vinent. Fins i tot abans del que alguns s'imaginien.

—Hollande és menys popular que qualsevol predecessor que hagi tingut. Esteu preparant la vostra campanya presidencial directament contra Sarkozy?

—No necessito fer-li llenya a l'arbre caigut. Sarkozy no té futur com a candidat.

—Ho dieu per la seva implicació en l'escàndol financer que ha afectat el seu partit, l'UMP, que ja ha obligat a dimitir el líder del partit, Jean-François Copé?

—Sí, ara està acabat del tot. Ens ha enganyat, ha violat les lleis de la República i ha gastat en la seva campanya

el doble de diners que la llei permet. Fent això, només ha aconseguit desacreditar-se completament. I de fet, em sap greu que ho hagi fet, m'agradaria haver-lo tingut com a oponent.

—Per què?

—Perquè Sarkozy és qui és.

—Per què doneu suport al president rus Vladímir Putin en la seva oposició a Europa en l'assumpte de la crisi amb Ucraïna?

—No és que estigui del costat de Putin contra Europa. Això és una caricatura. Jo estic del costat d'una Ucraïna federalista. La UE va atiar el foc proposant un acord econòmic a un país que és conegut per estar a mig camí entre l'Est i l'Oest.

—Admireu el president Putin?

—Tinc una certa admiració per Vladímir Putin perquè no deixa que altres

“Que Putin no és demòcrata? Ah, no? És que no hi ha eleccions a Rússia?”

països l'obliguin a prendre decisions. Crec que se centra, en primer lloc i per damunt de tot, en allò que és bo per als russos i per a Rússia. En aquest sentit, tinc el mateix respecte per Putin que per la senyora Merkel.

—Però Putin no és un demòcrata.

—Ah, no? De debò? No és un demòcrata? No hi ha eleccions a Rússia?

—No hi ha llibertat de premsa, per posar un exemple.

—Ara creieu vós que a França sí que hi ha llibertat de premsa? Un 90% dels periodistes són d'esquerres!

—Aquesta és la vostra opinió, però a França, almenys, no maten o tanquen els periodistes.

—Sincerament, si s'han dit tantes coses sobre Rússia és perquè els americans han tractat de demonitzar-los. Europa hauria de fer honor a la seva grandesa desenvolupant opinions pròpies, i no veient-ho tot a través dels ulls dels Estats Units. No podem donar lliçons a Rússia si contínuament estenem la catifa roja per a països com Qatar, Aràbia Saudita o Xina.

—Llavors, vós esteu més en contra dels Estats Units que a favor de Rússia?

—Els nord-americans tracten d'expandir la seva influència arreu del món i sobretot per Europa. Estan defensant els seus interessos, no els nostres. Estic a favor d'un món multipolar, en el qual França pugui tornar a assolir la seva posició com a líder dels països no alineats, no amb els Estats Units, no amb Rússia ni amb Alemanya. Ens hem d'esforçar per no ser ni esclaus ni amos.

—Senyora Le Pen, us agraïm haver-nos concedit aquesta entrevista.

Mathieu von Rohr

© *Der Spiegel*

Traducció de Núria Molines